

M11

2018/19

Milí čtenáři,

každý z nás se už jistě nemůže dočkat prázdnin, abychom mohli opustit vyhřáté třídy a oddali se létu v plném proudu.

Ať už nás čeká dovolená u moře nebo v naší krásné republice, věříme, že si ji všichni užijí podle svých představ a v září se ve škole sejdem v plném počtu opět připraveni a odpočinutí.

Nezbývá nám než popřát Vám co nejvíce slunečných dní, mnoho radostných zážitků a v září klidný přechod do dalšího ročníku.

Vaše redakční rada

Z žákovských prací...

Reklama, která se mi nelíbí

Tuhle reklamu jsem si vybral, protože se mi nelíbí, jak je zpracovaná. Vybral jsem si reklamu na společnost Alza.cz. Zná ji snad každý. Dávali ji o Vánocích.

V reklamě na Alza.cz vystupuje protivný maskot téhle společnosti jménem Alzák. Je to mimozemšťan zelené barvy. Jeho hlas je dráždivý a pisklavý do uší a proto vždy radši vypínám zvuk. Společnost Alza.cz dodává elektronické zařízení např.: kuchyňské roboty nebo mobilní telefony. Tuhle reklamu dávají každý rok o Vánocích a Alzák zde zpívá písničku a vydává nadpřirozené zvuky. Zpívá zde o tom, že jeho společnost rozdává 100 kusů tabletů týdně. Asi když jsou Vánoce, rozdávají tablety. Za maskotem stojí vánoční stromeček a na něm ozdoby, na kterých je vyznačena sleva na tyto produkty. Pod stromečkem leží dárky. Podle mého názoru si všichni, co tuto reklamu viděli, si na ni zvykli, ale i tak ji nenávidí. Také si myslím, že je to dobrý marketingový tah od téhle společnosti. Podle hlasu Alzáka si ji lidé zapamatují a pak už jen ví, o co se jedná. Snaží se na sebe upoutat pozornost. Až Alzák dozpívá, ukážou se zde úplně jiné předměty, než o jakých zpíval. Snaží se o to, aby si lidé tuto společnost vyhledali a zakoupili zde nějaký předmět.

Tak co vy? Ztlumili byste si tuhle reklamu taky? Otravuje vás stejně jako mě? Nemáte rádi tenhle typ reklam?

Filip Křivánek, 9. A

Můj soused Copprefield

Média přinesla zprávu, že známému kouzelníkovi Copperfieldovi se v jeho bytě na Manhattanu podařil opravdu parádní kousek. Nechal zmizet všechnu vodu ze svého bazénu a vytopil třicet pater pod sebou. Prý to byla závada na čerpadle nebo co, ale tomu v domě kde bydlí David Copprefield věří asi jen málo kdo. Myslím, že není úplně jednoduché mít takového souseda. Jistě je to muž, který nechal zmizet Sochu Svobody, prošel čínskou zdí, unikl z cely v Alcatrazu, ze svěřací kazajky, nechal zmizet věci, které se pak objevovaly na nečekaných místech, nechal nad užaslými diváky poletovat kapesník nebo nad jejich hlavami dokonce poletoval sám. Takhle ho zná celý svět. Dosud nezveřejněná výpověď jeho domovnice, ale ukazuje tuto superstar magie poněkud v jiném světle. Jaký je to bydlet s Copprefieldem v jednom baráku? Jedním slovem strašný, no to vám řeknu rovnou! Ztratila jsem o tomhle člověku veškerý iluze. Podívejte, já mám taky smysl pro legrácky, takže když jsem poprvé našla ve svém domácím trezoru jeho špinavý ponožky tak jsem se taky zasmála a řekla si: hergot, jak to ten holomek udělal? Víte, ale po jistý době to fakt přestane být vtipný. Taky si věčně zapomíná klíče, a pak nám tady prochází zdmi. No podívejte se, jak je tady všude omlácená omítka, a tady dokonce vyrvaná elektrika ze zdi. Já mu říkám Davide, tohle nejsou žádný laciný čínský zdi, to není žádná sranda, to jsou normální nosný zdi. Ale on se jen usměje a začne si vytahovat bankovky z ucha, jakože mi zaplatí měsíční zálohu na nájem a energie. Myslí si, bůh ví jak není kouzelněj, ale mě to teda připadne fakt nechutný, už několikrát jsem mu říkala, ať mi to radši platí převodem na účet, no ale to víte, to by potom nebyla taková švanda, kdyby se mi ty peníze večer, až je budu počítat, nevznítily a nepřipálily mi trvalou, že jo. Pak mě potká na schodech a dá mi puget růží na usmířenou, ze kterého vyletí hejno holubic. Lítá to tady pak dva dny po baráku všechno potřísněné a kdo to asi uklízí no kdo, no pan velkej kouzelník asi ne že jo. Jakoby nestačilo, že tady po baráku věčně poletujou kapesníky, většinou posmrkaný. Mimochodem minule se všechny ty holubice umlátily o ty skleněný dveře tam dole, poslední jsem našla zapíchnutou ve schránce na dopisy. Když to nejsou holubice, tak si z ničeho nic vytáhne z nosu holuba, no to je taky moc pěkněj pohled. No jo, mikromagie to je jeho, pořád s tím někoho otravuje. Potkat Copprefielda na chodbě, to je vážně za trest. Nechá třeba něco zmizet, a pak se to jako objeví na nějakým nečekaným místě. Takhle nechal třeba zmizet rolexky mladého Smisse ze 32. patra, který se nakonec objevily... ..no schválně to byste neuhádli ...ve frcu támhle za rohem. Ale asi nejhorší ze všeho je jet s Copprefieldem ve výtahu. Vždycky se přilepí zádama na strop, vykulí ty

svoje kukadla a začne řvát, že se výtah utrhl a padáme. Fakt strašná sranda. Bydlím ve 34. patře, ale než jet s Copprefieldem ve výtahu, to jdu radši po schodech. To vám řeknu. Tady ve výtahu kvůli Copprefieldovi vlastně nejedí už nikdo. Ale ani na schodech si nemůže být člověk jistý, jednou jsem šla domů normálně po schodech: jdu, jdu a najednou jsem došla do sklepa. Už tam stepovala půlka baráku. Nevím, jak to udělal, asi nějaký zrcadla nebo optický klam, to je jedno, ale tohle je tady furt. Pozvali jsme si ho po tomhle na schůzi domovního výboru, tam jsme ho pěkně klepli přes prsty, řekli jsme mu, že takhle to dál nejde, ale pán byl nad věcí, celou dobu tam levitoval a usmíval se. To už mi trochu povolily nervy a řekla jsem mu, že by se měl už konečně vrátit nohama na zem, jestli jako nechápe, že ho má celej barák plný zuby. A on se na nás podíval tím svým psím pohledem a řekl, že prý mu křivdíme a že by se pro tenhle barák klidně rozpůlil. Taky že jo, stará Johnsnová z toho měla málem smrt. To už mě tak dožralo, že jsem té jedné půlce řekla, že by místo těch kravin se zrcadly mohl ty schody taky někdy umýt, že jsou to společný prostory a že už mě opravdu nebaví, jak pokaždé když mu na domovní nástěnku vypíšu službu, tak se z toho papíru okamžitě začne kouřit a samo se to přepíše na někoho jiného v baráku. Umýt schody? Ptá se mě jak zhypnotizovanej. Copak jsem mohla vědět, že to vezme doslova?

No a druhý den se to stalo. Prý závada na čerpadle. Pche, to určitě! Já si stejně myslím, že je to magor a měli by mu dát svěřací kazajku a někam ho zavřít. No jo, ale za dvě hodiny bychom ho tady měli zpátky.

Lucie Friedbergová, 6. B

Reklama, která se mi nelíbí

Tuhle reklamu jsem si vybral, protože se mi nelíbí, jak je zpracovaná. Vybral jsem si reklamu na společnost Alza.cz. Zná ji snad každý. Dávali ji o Vánocích.

V reklamě na Alza.cz vystupuje protivný maskot téhle společnosti jménem Alzák. Je to mimozemšťan zelené barvy. Jeho hlas je dráždivý a pisklavý do uší a proto vždy radši vypínám zvuk. Společnost Alza.cz dodává elektronické zařízení např.: kuchyňské roboty nebo mobilní telefony. Tuhle reklamu dávají každý rok o Vánocích a Alzák zde zpívá písničku a vydává nadpřirozené zvuky. Zpívá zde o tom, že jeho společnost rozdává 100 kusů tabletů týdně. Asi když jsou Vánoce, rozdávají tablety. Za maskotem stojí vánoční stromeček a na něm ozdoby, na kterých je vyznačena sleva na tyto produkty. Pod stromečkem leží dárky. Podle mého názoru si všichni, co tuto reklamu viděli, si na ni zvykli, ale i tak ji nenávidí. Také si myslím, že je to dobrý marketingový tah od téhle společnosti. Podle hlasu Alzáka si ji lidé zapamatují a pak už jen ví, o co se jedná. Snaží se na sebe upoutat pozornost. Až Alzák dozpívá, ukážou se zde úplně jiné předměty, než o jakých zpíval. Snaží se o to, aby si lidé tuto společnost vyhledali a zakoupili zde nějaký předmět.

Tak co vy? Ztlumili byste si tuhle reklamu taky? Otravuje vás stejně jako mě? Nemáte rádi tenhle typ reklam?

Filip Křivánek, 9. A

Reklama, která pomůže oceánu

Vybrala jsem si reklamu na velkou kampaň 4Ocean, která pomáhá čistit oceán od plastů a odpadků odhozených v oceánu.

Pojďme se zamyslet nad recyklováním a celkově nad plasty v oceánu, které znečišťují životní prostředí a ubližují zvířatům. Tato reklama je dost odlišná od ostatních, nabádá lidi k tomu, aby si koupili daný produkt, který jde na úklid oceánu a celkově nutí člověka zamyslet se nad tímto problémem, a to mi přijde skvělé. V reklamě se propaguje náramek, který je vyroben z recyklovaného materiálu vyloveného z oceánu. V této reklamě jsou scény, jak zvířata trpí, a poukazuje na vážnost situace v oceánu, a ukazují, jak výdělek z prodaných náramků putuje na vybavení pro úklid. Reklama vybízí lidi, aby si koupili daný produkt a pomohli s úklidem oceánu, což je podle mě dobrá strategie, protože skoro každý by chtěl pomoci, tím pádem je tato kampaň velmi úspěšná. Za mě je tato reklama jedinečná a neukazuje jen tak nějaký produkt, který má jeden účel, ale ukazuje produkt, kterým se dá pomoci dobré věci, respektive se snaží vyřešit závažný problém. Tato kampaň se také řídí heslem, kde se ptá, jak dokáže jediný náramek uklidit oceán, což nutí člověka se nad tím opět zamyslet.

Proto se ptám já vás, pomůžete uklidit oceán?

Blanka Petrencová, 9. A

Reklama, která se mi nelíbí

Tato reklama slibuje energetický start do nového dne. Večer moc nespím, tak jsem si myslela, že mi tyto sušenky pomohou.

V reklamě je mladík, který se právě vzbudil. Vypadá rozlámaně a unaveně. Nechce se mu vstávat a chystat se do práce. Podíval se na hodiny a zjistil, že zaspal a že se už nestihne nasnídat. Unavený mladík si na cestu vezme Bebe dobré ráno. Jakmile si kousne do sušenky, tak jako by se celý svět zastavil. Mladík je plný energie. Má chuť vymýšlet a stavět nové věci. Energie mu vydrží až do večera. Já jsem této reklamě podlehla, protože mám přes den moc věcí na práci. Brzké vstávání, škola, trénink a učení se skoro až do rána. Ráno jsem unavená a rozlámaná jak mladík v reklamě. Bebe jsem si koupila, ale žádnou změnu jsem nepocítovala. Nasýtilo mě to maximálně na půl hodiny. Byla jsem pořád stejně unavená a bez chuti něco dělat. Bebe si ale kupuji pořád, protože výborně chutná.

Tato reklama je podle mě příliš přehnaná, protože produkt nedělá to, co reklama slibuje. Je to jen podvod, jak nalákat bezbranné unavené lidi, aby si tento produkt koupili. Koupili byste si nějaký produkt, který slibuje až něco nemožného?

Veronika Koppová, 9. A

Moje malá planetka

Ahoj dnes bych vám ráda popsala svoji Planetku. Její jméno je Planetka Cukrlátek, nachází se mnohem dál než ta vaše. Není tady nic obyčejného, vše je totiž úplně jiné než tam u než tam u vás. První věc, které si všimnete, je tráva z marcipánu a hlína z čokoládové drobenky.

Náš domeček je celý z perníku a je ozdoben všelijakými bonbóny, dobrotami a sladkostmi. Střecha je ozdobená sladkou polevou, dveře a okna jsou ozdobená lízátky a lékořicí. Lékořici vážně nemusím. Když vyjdeme ze dvířek, před námi se rozprostírá les. Kmeny stromů jsou z čokolády a čokoládové rolády, koruny stromů jsou z cukrové vaty a plody které tam rostou, jsou velice zvláštní, jelikož nikde jinde nerostou. Jsou to totiž: lentilky, gumové bonbóny, čokoládové bonbóny a mnoho dalšího. V lese žije také spousta různých a neobvyklých zvířat jako třeba: ptáčky z marcipánu, gumoví medvědi, marshmelonoví zajíčky, veverka z ořechové čokolády, ježci z piškotu a strašně moc dalšího. Protéká tam limonádová řeka. Její příchuť je malina. Dále je tam vodopád z citronády. U té vody žijí perníčkoví sněhuláčci, kteří mají za úkol řeku čistit, aby mohly gumové rybičky a žížalky, bez problémů proplavávat.

Napravo jsme si zřídili pole, kde pěstujeme sladký i slaný popcorn, zmrzlinu a obří lízátko, no prostě něco potřebného.

Za domem se tyčí hory z dortů ty dorty jsou nejsladší a nejlepší ve vesmíru. A aby toho nebylo málo, tak v zimě jsou posypané nejsladším cukrem ve vesmíru. V těchto horách žijí: lékořicoví vlci, pendrekové horské kozy, čokoládoví a marcipánoví zajíčky a rafaelové myšky. Roste tam jen oříšková rostlina, která chutná je zvířatům. Z vrcholků každé hory teče bílá, mléčná a hořká čokoláda. Tečou všemi směry a dole dělají potůček, který nikdy nevyschne.

Těsně za domkem máme květináče a v nich ventilkové květiny.

Vlevo od našeho domku je louk, na které se objeví to, co si přejete. Není to ale jen louka je totiž rozdělena na šest částí. První část je jen louka na běhání a skákání atd. Tato louka se často přemění, že na ní najdeme různé věci, nejlepší je asi trampolínová doba, nebo bonbónová. Druhá část je spíše obyčejná. Uprostřed čtverce z kamenů je studánka, která funguje podobně jako automat na pití nebo tak, vy si najdete tlačítka a zjistíte číslo toho pití nebo té věci podle toho jaké byste si přáli, vyťukáte číslo a spustíte kyblík. V třetí části je malá zoo, ve které můžete najít všechna zvířata, která zde žijí. Čtvrtá část je vlastně obří bublina. Když do ní vstoupíte, okamžitě se vznesete se nad zem a můžete létat. V této bublině je totiž nulová gravitace a zpět na zem se vrátíme, až si to budeme přát.

V šesté části je náš sklad s jídlem a ten navazuje na pátou část, ve které si mimo jiné nacházejí také části oblečení. Na obloze poletují mraky z načechrané cukrové mraky. Počasí je velice slunečné, jen občas prší v podobě bonbónů skittles.

Nejspíš by tady chtěl žít asi každý, protože je to opravdu krásná krajina. Mám ji velice ráda a já doufám, že se už nikam nebudeme stěhovat. Naštěstí se to v tuto chvíli nic takového neplánuje. Je to vážně překrásná krajina a je to tam vážně super.

Lucie Friedbergová, 6. B

Reklama, která se mi líbí

Dnes bych se chtěla zaměřit na firmu Frusack, jelikož se mi líbí její pointa a cíl.

Tato firma má za cíl řešit problémy s velkým množstvím plastů. Jejich reklamu a propagaci jsem zahlédla na sociální síti. Ano, prvně jsem si řekla „Ježda, zase reklama,“ pak jsem se k ní ale vrátila, zaujala mě, ani vzhledem, úderností, ale hlavně jejím cílem a důvodem. Byla to reklama na pytlíky na ovoce, zeleninu a pečivo, aby se v obchodech neplýtvaly mikrotenové sáčky. Tyto pytlíky jsou opakovatelně použitelné, dají se kompostovat, pečivo, ovoci ani zelenině nijak neškodí a omezíte jimi spotřebu plastů. Přišlo mi to zajímavé, ale nijak víc mě to nezasáhlo. O pár dní později začalo tuto firmu propagovat a sdílet pár „slavných“ lidí, tak jsem si řekla, že si počkám, jak se to vyvine. Poslechla a prohlédla jsem si jejich recenze, a jelikož jsou to osoby, s jejichž názory souhlasím a jsou mi sympatičtí, vyhledala jsem si více informací. Za nedlouho byl Mezinárodní den žen a naše rodina se snaží být šetrná k přírodě a máma o této náhradě také uvažovala, tak jsem se rozhodla pro koupi tohoto produktu a podporu jejich projektu, byla jsem napjatá. Dárek jsem mámě předala a měla velikou radost. Sáčky jsou opravdu užitečné, splnily očekávání a mikrotenových sáčků u nás doma výrazně ubylo. Tudíž mohu říci, že s touto firmou jsem spokojena, a i když jsem jim skočila na jejich reklamu, nelituji toho a firma mě mile překvapila. Jejich reklama sice nebyla tolik úderná a nápadná, ale schovává se za ní spousta práce a důležitých myšlenek. Přišlo mi to jako strašně komerční věc, možná tomu tak i je, ale reklama slibuje a ukazuje to, co zákazník dostane. Vždy když zahlédnu zajímavou reklamu, tak pak pozoruji, kde všude se ještě objeví, kdo ji propaguje a jaké má ohlasy. Některé reklamy jsou sice zábavné, poutavé, například reklamy na tablety do myčky, prací gely či nápoje...ale ve spoustě případech vůbec nesplní, co očekáváme, nemají propagaci, spolupráci s osobnostmi, jenom minutu v televizi či na youtube. Ale když vidím, že spousta lidí v mém okolí je s něčím spokojena a jde vidět, že se jim dá věřit, proč to nezkusit? Toto byla má první zkušenost s produktem z reklamy a jsem spokojena. Tato firma se s jejich reklamou nikomu nevnucovala, byla umírněná a příjemně vypadající. Oslovila pár slavných lidí a to je podle mne to, co jí pomohlo k úspěchu.

Přijde mi, že nahradit mikrotenové sáčky něčím ekologičtějším, je hned po třídění odpadu jedna z nejjednodušších věcí co můžeme udělat a podpořit. A co vy? Koupili byste si produkt propagovaný vašimi oblíbenými? Produkt, který vám pomůže udělat krok k pomoci planetě?

Veronika Vávrová, 9. A

Tramvaj na poli

Od 14. května stojí u dálnice D1 tramvaj typu T6A5 číslo 8603. Majitel ji koupil za 351 000 korun od Dopravního Podniku hlavního města Prahy a umístil ji za svodidla jen pár metrů od dálnice.

Tramvaj stojící v poli poblíž Čestlic se stála lákadlem pro vandaly. V úterý 16. května na místo vyjžděla policie kvůli dvěma mladíkům, kteří vozidlo rozebírali na části. Protože škoda nepřesáhla 5 000 korun, policisté věc vyřešili pokutou. V noci na středu tam jela hlídka znovu a zadržela dva sprejery. Ti už se na místě objevili dokonce podruhé.

Nyní je tramvaj obalená černou fólií. Zatím není rozhodnuto, jaký bude její další osud, ředitelství silnic a dálnic ale usiluje o její úplné odstranění. Majitel to však doposud neučinil.

Stále nevíme, jaký bude osud této tramvaje. Budu vás informovat, co se s tou tramvají bude dít.

Lukáš Mikuška, 6.C

Moje maminka

Moje maminka je docela velká a štíhlá.
Má dlouhé hnědé vlasy a má zeleňohnědé
oči. Maminka je hodná, pracovitá a us-
měvavá. Má ráda procházky, sport a
ráda si čte. Mám ji ráda protože je
na nás hodná.

Báseň

Jaro

pro je krásné

at už počasím či prostředím

ovšem může být i krásné

když procháíme počasím APRÍLOVÝM

Květíčky rostou

laktě a stromy

keřky kvetou

a na nich plody

Zvířátka se probouzí

ze zimního spánku

ze svých doupat vycházejí

počítají čerstvost vánku

Tole všechno děje se

když jaro vyprukne

on sluníčko usměje se

když jirčička vyprukne

Moje maminka

Moje maminka je malá a šikhlá.

Má hnědo černé vlasy a hnědé oči.

Maminka je moc hodná.

Má ráda svoji práci.

Mám ji ráda, protože nám varí
špagety. ♥

Moje maminka

Moje maminka je malá.

Má ruzové vlasy a hnědé oči.

Maminka je hodná, usměvavá a hezká.

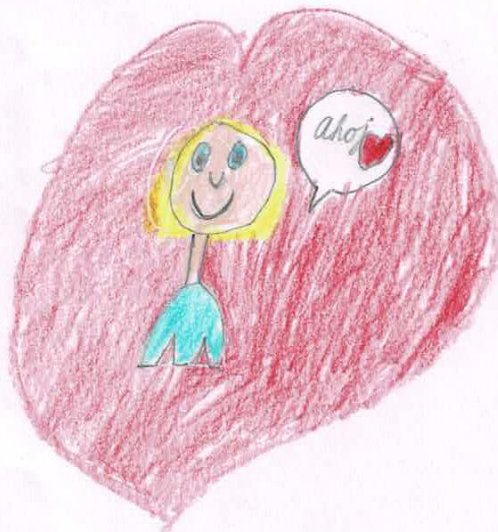
Má ráda vaření a výlety na kole.

Moje maminka je nejlepší na světě.

Moje maminka

Moje maminka není moc vysoká. Má krátké
blondé vlasy a světlé modré oči. Maminka je
pracovitá a hodná. Má ráda krůčky na mobilu.
Miluje svou práci. Má ji ráda protože nás
vždycky rozveselí.

PATRIK VIŠČOR, 2.B

Roční období

Na jaře křesou stromy a už je tepleji.

V létě jezdíme k babičce. Na podzim je
Halloween a používáme duky.

V zimě lyžujeme a jsou Vánoce.

Všechny období mám rád.

ADÉLA ZUBKOVÁ, 2.B

Roční období

Na jaře jsou Velikonoce.

V létě se opalujeme a koupeme se.

Na podzim je Halloween.

Mám ráda zimu, protože jsou Vánoce.